

It brief fan James

It wurk dat nedich is yn 'e brief fan Jakobus dy't seit dat hy leauwe hat (leauwe) is it wurk dat trochsettingsfermogen einiget (Jak 1: 4), dat is, it is om te leauwen te bliuwen yn' e perfekte wet, de wet fan 'e frijheid (Jak 1: 25).

It brief fan James

Ynlieding

Jakobus de Just, mooglik ien fan Jezus 'bruerren (Mt 13:55; Markus 6: 3), is de auteur fan dit brief.

Broer James waard pas bekeard nei de opstanning fan Kristus (Jehannes 7: 3-5; Hann 1:14; 1 Kor 15: 7; Gal 1:19), waard ien fan 'e liederen fan' e tsjerke yn Jeruzalem, en waard beneamd ta ien fan de pylders fan 'e tsjerke (Gal. 2: 9).

It brief fan James is datearre om 45 n.Kr. C., goed foar de earste ried yn Jeruzalem, fûn dat plak om 50 d. C., dy't it âldste brief fan it Nije Testamint makket. Neffens de histoarikus Flávio Josefo waard Tiago om it jier 62 fermoarde. Ç.

De adressaten fan it brief binne fersprate Joaden bekeard ta it kristendom (Jak 1: 1), fandêr de sobere toan en taal dy't de Joaden eigen binne.

Doe't hy dit brief skreau, socht Jakobus tsjin 'e joadske lear fan leauwen yn' e iene God te fersetten, mei de lear fan it evangeelje, dat is leauwe yn Jezus Kristus, om't it nutteloos is te sizzen dat hy yn God leaut, mar dat hy it gebod fan God net harket, God, dat leauwe yn Kristus. De oanpak fan James

herinnert ús oan wat Jezus learde: “Lit jo hert net benaud wêze; jo leauwe yn God, jo leauwe ek yn my ”(Jehannes 14: 1), werjaan de relevânsje fan it oanfrege ûnderwerp yn termen fan it doelgroep: Joaden bekearden har ta it kristendom.

In misferstân oer it brief fan Jakobus fersprate him lykwols troch it heule Christendom, dat hy it heil troch wurken ferdigene, tsjin ‘e apostel tsjin’ e heidenen, dy’t it heil troch it leauwen ferdigene.

It misferstân fan ‘e oanpak fan James makke dat Martin Luther dit brief ôfkeurt en it “striebrief” neamde. Hy seach net dat James ‘lear net oars is as leard troch de apostel Paulus.

Gearfetting fan it brief fan James

It brief fan Jakobus begjint mei in oanmaning ta trochsettingsfermogen yn it leauwen, om’t yn trochsettingsfermogen it wurk fan it leauwen wurdt ôfsletten (Jak 1: 3-4). Wa’t besikingen trochrint sûnder te ferdwinen, is segene, om’t hy de kroan fan it libben fan God sil ûntfange, dy’t sil wurde jûn oan dejingen dy’t him harkje (leafde) (Jak 1:12).

James brûkt de term ‘leauwe’ yn ‘e sin fan’ leauwe ‘,’ leauwe ‘,’ fertrouwe ‘, yn tsjinstelling ta de apostel Paulus, dy’t de term brûkt sawol yn’ e sin fan ‘leauwe’ en yn ‘e sin fan’ wierheid ‘, en dizze lêste betsjutting wurdt folle mear brûkt dan dat.

Dan presinteart Jakobus de essinsje fan it evangeelje, dat is de nije berte troch it wurd fan ‘e wierheid (Jak 1:18). Nei bewearing dat it needsaaklik is it wurd fan it evangeelje te ûntfangen as in harkjende tsjinstfeint, dat is de krêft fan God foar heil (Jakobus 2: 21), formoanet Jakobus syn peteargenoaten om te foltôgjen wat yn it evangeelje bepaald

wurdt, en ferjit de lear net, fan Kristus (Jakobus 2: 21).

Jakobus herinnert dat elkenien dy't oandacht hat foar de wierheid fan it evangeelje en dêryn oanhâldt, net in ferjitten harker is, it wurk docht dat troch God fêststeld is: leauwe yn Kristus (Jakobus 2:25).

Mei it each op it wurk dat God fereasket, toant James oan dat religieus wêze sûnder te beheinen wat út it hert komt, jinsels is te ferrifeljen, en de religy fan dat yndividu blykt tevergeefs te wêzen (Jakobus 2: 26-27).

Op 'e nij ropt James syn peteargenoaten bruorren op, en dan ropt er se op om gjin respekt foar minsken te toanen, om't se leauden yn Kristus te wêzen (Jak 2: 1). As immen seit dat hy in leauwige is yn 'e Hear Jezus, moat hy neffens dat leauwen gean: minsken net respektarje fanwegen oarsprong, taal, stam, naasje, ensfh. (Jak 2:12)

De oanpak fan Tiago feroaret opnij fia in serieuze: – 'Myn bruorren', om har te freegjen as it foardielich is om te sizzen dat se leauwe, as se gjin wurken hawwe. Is it mooglik foar in leauwen sûnder wurken te bewarjen?

De term wurk yn kontekst moat wurde begrepen neffens de werjefte fan 'e minske fan' e Aldheid, dat it resultaat is fan hearrigens oan in gebod. Foar manlju destiids resulterde in kommando fan in master en de hearrigens fan in feint yn wurk.

De oanpak feroaret fan minsken nei heil. Earste; Wa't leauwe yn Kristus kin net respektarje. Twad: Wa't seit dat hy leaut dat God ien is, as hy net it wurk docht dat God fereasket, sil hy net rêden wurde.

It probleem giet net oer ien dy't beweart te leauwen yn Kristus, mar ien dy't beweart te leauwen, lykwols, is leauwe yn ien God. Wa't leauwe yn Kristus sil wurde bewarre, want dit is it wurk dat God fereasket. Jo kinne net ien rêde dy't beweart te leauwen yn God, mar dy't net yn Kristus leaut, om't

hy net de dieder is fan it wurk. It nedige wurk fan dyjingen dy't sizze dat se leauwe (leauwe) is it wurk dat trochsettingsfermogen einiget (Jak 1: 4), dat is, it is om te leauwen te bliuwen yn 'e perfekte wet, de wet fan' e frijheid (Jak 1:25).

Doe't kristlike bekearlingen ûnder joaden wisten dat it wurk dat God fereasket is te leauwen yn Kristus, troch te bewearren dat it net genôch is om te sizzen dat hy leauwe hat, beklamme Jakobus dat it ûnskealik is om yn God te leauwen en net yn Kristus te leauwen.

De oanpak yn haadstik 3 feroaret wer as sein wurdt: myn bruorren (Jak 3: 1). De ynstruksje is rjochte op dejingen dy't masters woenen wêze, lykwols is it foar dizze ministeriële oefening essensjeel 'perfekt' te wêzen. 'Perfekt' wêze yn 'e kontekst is net te stroffeljen oer it wurd fan' e wierheid (Jak 3: 2), en sil sa it lichem (de studinten) liede kinne.

Nei foarbylden fan wat it wurd kin befoarderje, wurdt de oanpak wer feroare, om de ûnmooglikheid oan te gean mei ferskate berjochten fan deselde persoan, kontrastearje mei de kennis fan God tsjin 'e wiisheid en minsklike tradysje (Jak 3:10 -12) ,

Uteinlik is de ynstruksje dat kristenen dy't bekeard binne ûnder joaden gjin kwea fan inoar moatte sprekke (Jakobus 4:11), en, troch figuer (ryk), ferwize nei de Joaden dy't Kristus fermoarde hawwe.

It brief wurdt ôfsluten troch it earste tema oan te pakken: trochsettingsfermogen (Jak 5: 11), it stimulearjen fan leauwigen om geduld te hawwen yn lijen.

De wichtichste misferstannen fan ynterpretaasje

1. Begripe dat Tiago dwaande is mei saken lykas sosjale gerjochtingheid, ynkommensferdieling, goede doelen, ensfh.
2. De swiere ferwyt oan 'e' riken 'dy't guod opbouwe beskôgje as in ferwyt foar dyjingen dy't materiële rykdom hawwe, is net te observearjen dat de term 'ryk' 'in figuer is dat jilde foar joaden;
3. Begripe dat de brief fan Jakobus antagonistysk is foar de lear fan 'e apostel Paulus, dy't heil presintearret troch leauwen yn Kristus Jezus. Eins lit Jakobus sjen dat leauwe yn God net is wat God fereasket foar heil, mar leaver leauwe dat Jezus de Christus is, it wurk fan it leauwen;
4. Begripe dat goede deden ferplicht binne om de jingen dy't echt leauwe te ferifiearjen. Wa't neffens de Skriften leauwe yn Kristus, hat wiere leauwen, want dit is it wurk dat God fereasket;
5. Betize goede wurken mei it fruit wêrmei't de beam wurdt identifisearre.